

27/
11

Perón skärper diktaturen

Den diktatur som genom en militärkupp 1943 upprättades, i Argentina och som sedan 1946 års val domineras av makarna Perón har från början sakta men systematiskt begränsat eller undanröjt de medborgerliga friheterna. Sedan några månader och alldeles särskilt sedan några veckor tillbaka har emellertid undertryckningspolitiken tagit fart. Som vanligt drabbas i första hand den fria pressen, det främsta uttrycket för och den främsta försvararen av åsiktsfriheten över huvud. De mest berömda oppositionstidningarna, La Prensa och La Nación, har ställts under en speciell ekonomisk kontroll och samtidigt åtalats för kränkning av presidenten; de nyligen införda hårda straffbestämmelserna mot kränkande uttalanden om ämbetsmän kan av den likriktade domarkåren användas som vapen mot praktiskt taget all öppen opposition. Ett femtital mindre kända tidningar har helt enkelt indragits på obestämd tid, med motiveringen att de vägrat att göra propaganda för regimen genom att på första sidan trycka en förklaring att år 1950 är "befriaren general San Martins år" (San Martin dog 1850). Denna vägran är väl förståelig med tanke på att San Martin verkade för både yttre och inre frihet; perónismens strävan att dra

fördel av hans prestige hör till de mest uppenbart osmakliga utslagen av dess förljugna propaganda.

Dessa hårda slag riktas, väl att märka, mot en press som redan genom lagar och godtyckliga ingripanden tvingats till den största försiktighet. Åtgärderna måste ses mot bakgrunden av Argentinas ekonomiska svårigheter, de värdslost givna löften som ej kan infrias, det växande missnöjet inom alla samhällsgrupper. Vid sidan av undertryckandet fortgår arbetet på perónismens etablerande som statsparti — genomförs de båda aktionslinjerna, bortfaller den skillnad som hittills funnits mellan perónismens valde och de totalitära regimerna i Europa.

Ledarkulten, som gäller inte bara presidenten utan också hans hustru, tar sig alltmer bisarra former. Då fru Perón för någon vecka sedan lyckligt genomgick en blindtarmsoperation stoppades alla järnvägståg under tio minuter. Det är ett stycke narraktighet mitt i tragiken; det stegrar intrycket av en regim som förlorat balansen.